

אצלו

ולכולנו ... שנה טובה

עלון קיבוץ מצר
תשרי תשע"ב ספטמבר 2011

מה בעלון!?

סיכומים, סיפורי מקום, רחשי תודה, הגיגים, אקטואליה והרבה ברכות...

תודה לכל הכותבים, העורכים, המעצבים והמגיהים במשך השנה.

שנה טובה

נאוה, בשם משתתפי העלון

אשרי אדם – ס. יזהר

דברים שנשא ס. יזהר בטקס הענקת תואר דוקטור לפילוסופיה ולמשפטים באונ' ת"א ב- 11/6/1990 .

אינני יודע אם אתם מאמינים ובמה אתם מאמינים באמונה שלמה, וגם אין לי רשות לשאול אם אמנם יש לכם איזו אמונה כלשהי, שלמה או חלקית או רק מפעם לפעם – כזאת מן אמונה שיש משהו שהוא מעל היום יום, שהוא מעל המועיל, הפרטי, המיידני – שיש משהו שמחייב אדם. ומשהו שאיתו היום-יום נעשה כדאי ובלעדיו הוא נשאר אפור וסתמי – וגם אינני יודע אם קשה עליכם הדבר לחיות בלי להאמין בכלום, או שכבר התרגלתם לחיות בנורא מכל, שאיננו אלא ממש ה- "זה מה יש" הארור הזה, ששורץ אצלנו ומתפאר בכל מקום כחכמת חיים נתעבת, חכמת המובס, ההולך וממוטט עלינו בכל מקום ומקום כל תקווה לטוב.

רק זה אני יודע, לבסוף, שאשרי אדם מחפש, שאשרי אדם לא משלים, שאינו נכנע לשום "זה מה יש", שאשרי מי שעדיין נושא נפשו אל יותר ממה שיש, שאשרי מי שלא הובס ומוכן עוד היום לקום ולצאת ולחפש שיהיה עוד, ושיהיה יותר, ושיהיה הלאה, ועוד, ורחוק ויותר.

הביאה לדפוס: מירה חברוני

משולחן המזכירות | דבי ברא"ס

ראשית סיפור....

"אגדה יהודית עם זקן ארוך מספרת על רוכל יהודי שהיה עובר מעיירה לעיירה ומוכר את מרכולתו לתושבי המקום. מנהג מעניין סיגל הרוכל לעצמו. בטרם היה נכנס אל העיירה פנימה, היה מבקר בבית העלמין שבפאתי העיירה, מעיין במילים שעל המצבות השונות, וכך היה לומד משהו על אנשי העיירה וטיבם. באחד הימים הגיע אל עיירה יהודית קטנה, וכדרכו סר לבית העלמין. הכתוביות שעל גבי המצבות גרמו לו הלם מוחלט!!! כל האנשים שנטמנו תחתיהן הלכו לעולמם בגיל צעיר מאד. מצבה אחת סיפרה על פלוני שנפטר בגיל חמש ועל אלמוני שנפטר בגיל שלוש. התמונה שהצטיירה מתוך המצבות האחרות לא הייתה וורודה יותר. בצעדים הססניים נכנס אל העיירה פנימה, חושש ממה שעניו יגלו לו. למרבה השמחה, מצא אותה מלאת חיים ותוססת. ילדים קטנים, נערים, מבוגרים וזקנים באים בימים מילאו את רחובותיה. הוא שאל את העוברים והשבים לפשר הכתוביות המצמררות שמצא בבית העלמין, אך איש לא ידע להשיב לו. נסער ונרגש נכנס למשרדי ה"חברה קדישא" וביקש להבין אחת ולתמיד את פשר העניין. איש צעיר הניח על כתפיו יד רכה וענה לו מתונות: אצלנו בעיירה אנשים מאריכים ימים, וחיים חיים ארוכים ובריאים, ברוך השם, אלא מנהגינו לכתוב על המצבות את כמות החיים נטו לא ברוטו!!! כמה זמן אדם חי באמת, ולא כמה זמן הוא שוהה מסביב לחיים עצמם!"

ביד כל חבר וחברה הזכות והחובה להצטרף אל שורת העושים, כדי שנתקדם יחד אל אותם יעדים שכולנו רוצים.

דברים אלו מתחברים אל הצומת בה מצוי מצר ואופן התארגנותנו לקראת הבאות. היענות החברים ובחירתם להיות שותפים בעשייה למען החברה בה אנו החיים ולא רק לביתם – היא זו שתקדם.

בואו וניזכור כי "הקיבוץ הינו אגודה להתיישבות שהיא יישוב נפרד, המאורגנת על יסודות של שיתוף הכלל בקניין, של עבודה עצמית ושל שוויון ושיתוף בייצור בצריכה ובחינוך, והמקיימת ערבות הדדית בעבור חבריה." (מתוך תקנון הקיבוץ)

כדי לקיים את שבחרנו לשנות ולהתאים לאורחות חיים מתחדשים יש לקיים מוסדות, נהלים ולבחור בעלי תפקידים.

עד כה, מרבית בעלי התפקידים היו חברי קיבוץ (פרט למנהל/ת קהילה) - ועל כך גאוותנו! יכולתה של קהילה לנהל את עצמה מעידה על חוסן קהילתי, מחזקת את רצף העשייה והחיבור לשפה, לקודים ולנורמות שלה. יש לזה חשיבות! אני רוצה להביע את אמונתי כי ימצאו חברים, מבינו, שיתעוררו למשימה עם קריאת שורות אלו.

אנשים רבים בעולם נוטים "לדחות" את החיים... אנחנו כורכים את האושר של חיינו במאורע כזה או אחר שעתידי להתרחש בקרוב. הנה רק נגמור את ... , רק נתחתן..... רק נתגרש.....רק יגדלו הילדים..... רק נרכוש את הדגם החדש של....רק נבנה את ביתנו

או אז יתחילו החיים עצמם. נהיה מאושרים באמת!

זוהי נטייתו של האדם, לשייך את החיים אל משהו שיתרחש מיד אחרי הסיבוב. בכל שלב יש להמתין לביצועו של סיבוב אחר, ומיד אחריו יתחילו החיים במלוא עצמתם.

על הרבה מדי מצבות ניתן היה לכתוב: "כאן נטמן פלוני בן פלוני שהיה בטוח כי עוד מעט קט החיים אמורים להתחיל..."

סיפור זה בא לחדד את המסר שחשוב להעביר אל כלל החברים בשורות אלו: השנה החדשה המגיעה אלינו מלאת הזדמנויות, משימות ואתגרים....צריכה, כדי להגשים את כל הפוטנציאל הגלום בה – שותפים- הפועלים ועושים!

היא צריכה אתכם שותפים באמת ולא רק כצופים המביעים הערכה או טרונות, לא בפוזיציות המחכים לדיון הבא... למסמך הבא....לפרוטוקול הבא.... לקלפי הבא כדי להביע מורת רוח...

ועל כן, פנייתי למזכירות הייתה להעביר את יום העבודה הנוסף (שנועד לטפל בקליטה) לטובת חבר שיהיה פנוי לנושא. המזכירות החליטה להקים צוות צמיחה דמוגרפית בהובלתו של דב אביטל (דב נרתם למשימה ללא תמורה), הצוות מחויב לסיים את תקנוני הקליטה ושיתוף הציבור עד פברואר 2012.

לתחושותי, אנו בשלים לקידום יעיל של הנושא – אני מזמינה את החברים להיות שותפים למפגשים שיהיו במסע יעיל זה.

במקביל, במהלך התקופה האחרונה עלו על שולחן המזכירות הנושאים הבאים:

הסדרת תנועת הרכבים בשטח הקיבוץ - הוצע לסמן מספר כבישים בקיבוץ בהם תנועת הרכבים תוגדר לכיוון אחד בלבד: הגדרת כיווני הנסיעה תבצע תוך מהלך הסברתי לציבור, ושימוש בתמרורים וסימון כבישים. הכבישים עליהם דנו:

- כביש הירידה ליד בית תמר דורי – התנועה בו תתאפשר רק כלפי מטה. (אנו פועלים להסדרת הירידה יחד עם המועצה על פי התקנים הנדרשים ובהלימה לתב"ע)

- כביש רעות – התנועה בו תתאפשר מכיוונו של אביק יחיא לכיוון ביתה של תמר דורי אל הירידה

- כביש הבניה הקלה – התנועה בו תתאפשר מכיוון בית גיל חובב אל ארז שחר אל הירידה של תמר דורי

כמו כן, הוצע לחסום את התנועה באזור החינוך על ידי הצבת מחסומים חשמליים, אשר יהיו סגורים בין השעות 06:30 – 17:00. על מנת לדייק במתן המענה הבטיחותי לילדים מיקום המחסומים באזור החינוך – יובא לבחינה חוזרת בוועדת תכנון תוך תיאום עם יסמין (מנהלת החינוך).

בניה במימון החבר – על בסיס הניסיון שהצטרב בנושא בנייה פרטית במימון החבר, בחינת תקנון השינוי בנושא ונספח הבניה כפי שאושר ב-2009, הובהר כי "אריגת" התקנונים

אינה שלמה, המזכירות בחנה את מכלול הנושאים הדורשים הבהרה ותפעל ליצור כלי שיייע בידי החברים הרוצים לבנות - להגשים את רצונם, במטרה להימנע מ"שטחים אפורים" שאינם מבחינים מי אחראי למה ומי המממן.

משה קדוש ומשפחתו – משה, אסתר ומארק הגיעו למצר במטרה להיקלט ולבנות את ביתם. עד להסדרת תהליך הקליטה הם יתארחו בבית משפחות מילברג וחיפץ. משפחת קדוש הינם אורחים במצר, ואין במעמד

בתקופה הקרובה עלינו לקיים מספר בחירות: בחירת מנהל/ת בריאות ורווחה, בחירת מזכירות חדשה ומזכיר/ת קיבוץ, בחירת יו"ר הנהלה כלכלית.

לא ניתן לקיים את ההחלפות והשינויים בזמנית, על כן המזכירות בישיבתה הקרובה תיערך לתהליך החלפה מדורג ותעדכן את החברים. (להזכירכם, בחודשים האחרונים נבחרה מנהלת קהילה, על רקע אי תפקוד מספק של מערכות הקהילה, כמו כן נבחרה הנהלת קהילה והדברים מתחילים להיכנס לשגרת עבודה מבורכת).

חברים מוזמנים להירתם ולהציג את מועמדותם – זה הבית של כולנו!

וברוח הסיפור - חברים על תחיו ליד החיים, היו משמעותיים ובחרו לחיות את הקהילה בה בחרתם לחיות!

אני מבקשת לעדכן את החברים על החלטתי שלא להתמודד לקדנציה שנייה כמזכירת קיבוץ. הקדנציה מסתיימת בדצמבר 2011 ופניי לעשייה מקצועית בתחום הייעוץ בחינוך החברתי קהילתי בתנועה הקיבוצית (תחום בו אני פועלת וצומחת במקביל לתפקידי במצר).

המזכירות קיבלה את הודעתי במחצית יוני, בה נמסר כי אקטין את היקף עבודתי במצר ליומיים בשבוע החל מספטמבר עקב מחויבויות למשרתי השנייה (אהיה במצר בימי א' וג').

תפקיד מזכיר הקיבוץ, הינו חשוב ומשמעותי עם ההתקרבות להנעת תהליך הקליטה בפועל. חשיבות תפקידי של מזכיר הקיבוץ הוא ביכולתו לראות את הדברים מלמעלה, לחבר בין החזון הקהילתי ליעדי הפעולה, ליישמו בשטח וזאת תוך חיזוק פעולת כלל מערכות הקיבוץ לפעולה כמכונה משומנת ומסונכרנת, ולדאוג לפעולתה של המערכת כראש חץ מיומן המכוון למטרה המשותפת.

אפרופו קליטה...מה קורה עם זה? רבים שואלים מדוע נושא **הצמיחה הדמוגרפית** לא זז...הבנים מתדפקים על הדלת...הזמן בורח בין האצבעות...הבנים לא יחכו...

בהיבחרי למזכירת הקיבוץ, ראיתי בעיני רוחי את התהליך קורם עור וגידים, מתקדם ומתממש. אך פגשתי פער בין רצונותינו הקהילתיים להתנהלות היומיומית "שלא זרמה"... חשוב להדגיש כי נעשתה כבדת דרך משמעותית – ולא חסרות משימות.

משאב הזמן שעמד לרשותי, הוגדל על מנת לקדם את תהליך הקליטה, אך הופנה לטיפול בשגרת חיינו והסדרת התנהלות מערכתית מקדמת ועם פנים לחברים.

חובתו + ריבית והצמדה שנתיים – תודה לדני הופמן על הרמת הכפפה וקידום הנושא!

צוות אבלות – שמוליק בן עזרא אחראי באופן פורמאלי על בית העלמין החל מיולי 2011 (דבר שביצע לאורך שנים רבות ללא הכותרת הפורמאלית- תודה שמוליק על מסירותך ופועלך!).

אנו פועלים לשיפור חזותו של בית העלמין, הסדרת נושא הגינון, גידור הולם ושביל גישה ראוי. כמקובל ברב הקיבוצים, הוקם צוות אשר יידרש לפעולה והתארגנות במידת הצורך (שלא נצטרך! רק בריאות לכולם!) חברי הצוות: שלומית לוטם, נילי שחר, שמוליק בן עזרא ודבי ברא"ס.

מנהל בריאות ורווחה - שיחת הקיבוץ אישרה את הגדלת משרת מנהל בריאות ורווחה, לאחר מכן פורסם מכרז להגשת מועמדות לתפקיד עם הגיע מועד סיום הקדנציה של חיים פוקס. חיים, המועמד היחיד, הציג את מכלול הנושאים אשר צריכים לקבל דגש בקדנציה השנייה, במידה ויבחר. המזכירות ממליצה לשיחת הקיבוץ לאשר את בחירתו של חיים לקדנציה נוספת – בהצלחה!

חשוב לי להדגיש עד כמה הירתמות החברים להיות שותפים בעשייה הינה משמעותית לרוח המקום, לחוויית העשייה המשותפת ולהתקדמות, לדיאלוג מפרה ומקדם... **ליחד!**

זה כל משמעות פורמאלית לתהליך קבלתם לחברות בעתיד, מעמד זה אינו מקנה להם כל קדימות בקבלת בית או אפשרות בניה ואינו משלב אותם במכלול מעגלי הערבות ההדדית שלנו.

כולנו מאחלים למשה, אסתר ומארק השתלבות קלה ונעימה.

קרן השתלמות – קרן ההשתלמות הינה קרן חיסכון שאחרי שש שנות צבירה פטורה ממס- ומוכרת כהטבה לעובד. מטרת פתיחת קרנות השתלמות היא לשפר את תנאי העובדים ולהביע הערכה לפועלם.

ביוזמת המפעל עלה הנושא על סדר יומה של המזכירות. המזכירות רואה עצמה מחויבת לדאוג לכלל החברים העובדים בענפי המשק והקהילה, וממליצה למנהלת הקהילה ומרכז המשק להיערך לקראת שנת התקציב הבאה, 2012, לפתיחת קרנות השתלמות לחברים העובדים במשק ובקהילה.

המזכירות מברכת את המפעל על היוזמה והדאגה לרווחת החברים וקוראת לו לפעול לפתיחת קרנות השתלמות לחברים העובדים במפעל.

פערי דיור – בהמשך להחלטות השינוי אשר יושמו באופן חלקי, (במהלך 4 השנים חולקו כספי פערי דיור

לזכאים אך לא נגבו כספים מחברים אשר הוותק שלהם נמוך מערך הבית בו הם גרים). החל מיוני 2011, יירשם לכל חבר בתקציב הפרטי החודשי זכאותו /

ולסיכום בשביל החיך:

" אף אחד מעולם לא טבע בזיעה של עצמו "

השנה החדשה היא הזדמנות נפלאה

לייצר עוד כמה גלונים של זיעה,

בדרך אל ההתקדמות וההצלחה.

שתהיה לכולנו שנה מלאת שמחות, שותפות, שלום וצמיחה!

שנה טובה!

דבי ברא"ס, בשם מזכירות מצר

מהנהלת הקהילה | אירית פואה

השנה נגמרת
והחדשה מתקרבת,
אפשר להתחיל מחדש
אפשר להמשיך בישן.
ניתן לשנות ולהשתנות
ואפשר גם קצת לחיות.

אני ממשיכה לטפל במגוון רחב מאוד של נושאים שבחלקם יש לבצע סדר מבראשית,
אך נראה לי שהתמונה כבר יותר בהירה.
כניסת הנהלת הקהילה לפעולה בהחלט מקלה ונותנת גב ויכולת קידום הנושאים השונים.
לאחר החג אמשיך בפגישות הכרות עם החברים שאתם עדיין לא נפגשתי.

מישיבות הנהלת הקהילה

כתב מינוי מנהל/ת שרותי בראות ורווחה (ללא נוכחות חיים פוקס)

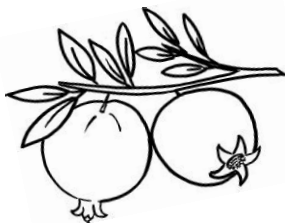
נערך דיון והתיקונים הוכנסו לכתב המינוי שיועבר לאישור המזכירות ולאחר מכן לשיחת הקיבוץ.
מכרז יפורסם בהתאם.

כתב מינוי הנהלת קהילה

נערך דיון בהתאם לכתב המינוי עם הדגשים השונים.

תוכנית עבודה עד סוף שנת 2011

- גמר הכנת תוכנית השקעות ויישומה.
- סיום תהליך הפרצלציה
- מינימרקט – קביעת מודל להמשך התנהלות
- קומונה ומכבסה – קביעת מודל להמשך התנהלות
- נוי וחצר – קביעת מודל להמשך התנהלות
- בריכת שחיה - תוכנית רב שנתית (רישיון עסק)
- הכנת תוכנית ותקציב קהילה 2012 .
- הכנת תוכנית רב שנתית
- מודל הפעלת יזמויות.

בנוסף לסעיפי התוכנית סוכם שחברי הנהלת הקהילה יצטרפו לאירית להכנת החומר לדיונים בסעיפים השונים.

תוכנית השקעות מבני ציבור

פעילות	אלפי ש"ח
2 יחידות פינוי גזם	10
מגרש שעשועים	35
חינוך	30
מגרשי ספורט	50
בית עלמין	35
שונות	30

בית ילדים למשפחות שמשפחות את ביתן

התפנה בית הילדים, ששימש למגורים בשלב זה הועבר למשפחה שמשפחת. סוכם להגדיר מדיניות במצבן של משפחות המחזיקות שתי דירות.

מחיר המים לדיירים

עד כה לא חויבו הדיירים על שימוש במים למרות שכך סוכם לפי חוזה האחרון. הוחלט לחייב את הדיירים בהתאם למחיר שבו מחויבים החברים.

מצב המינימרקט בהשתתפות אוריין שחר

אוריין נתנה סקירה על מצב המינימרקט. הובאו לדיון תוצאות האבחון שהתבצע לאחרונה ע"י גורם מקצועי. סוכם לתת לאוריין עזרה מקצועית וגיבוי מלא ולבחון את המצב לקראת סוף השנה.

ברכת השחיה

לאחר חתימה של מעל 60 חברים וצעירים לפתיחת הבריכה גם בספטמבר. סוכם לאשר את פתיחת הברכה בשעות אחר הצהריים וסופי שבוע גם בספטמבר.

מפעיל בריכה

לכל בריכה חייב להיות מפעיל מוסמך שעבר קורס והסמכה. היום מפעיל הבריכה שלנו ממענית. חשוב לנו שייצא לקורס של הפעלת בריכה אחד משלנו שיוכל בעתיד להיות מפעיל הבריכה. כל מי שמעוניין מוזמן לפנות לאירית.

פרצלציה

חילקנו לחברים את מפות הפרצלציה האישיות של כל אחד. חשוב לנו שתעינו במפות ובמידה ויש שאלות או השגות תפנו אלינו בהקדם. אנו אוספים את ההערות על מנת להעבירן לאדריכל כך שיבצע תיקונים במקומות שניתן.

רוב החברים שפנו נפגשו עם דב אביטל או איתי.

מתן שרות על ידי אנשי מקצוע

למען הסדר הטוב ולטובת כולנו בכדי למנוע אי הבנות, כל חבר המזמין את אנשי המקצוע של הקיבוץ (טוביה, סמי, אחמד, עוזי) לתיקון / אחזקה, בביתו יחתום על טופס הזמנת עבודה הנמצא אצל כל אחד מהם, לפני תחילת העבודה כאשר על הטופס רשום המחיר המשוער. חיוב החברים יעשה בהסתמך על החתימה בטופס, בתקציב האישי.

מדיניות אחזקת מחסנים/ חדרים ע"י החברים

הוגש פרוט לגבי אחזקת מחסנים, חדרים ועוד על ידי החברים. מדוח זה עולה שאין אחידות בתשלומי הארנונה, המים והחשמל. חלק מהחברים משלמים וחלק לא, כך גם לגבי תשלום השכרת המקום.

סוכם:

- כל חבר אשר ברשותו מחסן, חדר, מקלט, ישלם ארנונה, מים וחשמל.
- שכר אחזקת המקום – לאחר בחינה חוזרת תתקבל החלטה בהתאם.

אחזקת שתי דירות

קימת היום במצר מצוקת דיור. הנהלת הקהילה החליטה לחייב בהתאם לטבלה הבאה חברים אשר מחזיקים דירה נוספת (כלומר שתי דירות), זאת בכדי ליצור מצב שהחברים יהיו מעוניינים להחזיק את הדירה השנייה כמה שפחות זמן. במקרים חריגים מאוד תינתן האפשרות של מנהלת הקהילה לשנות החלטה זו. התשלום על ארנונה מים וחשמל - החל מהחודש הראשון.

<u>תשלום שכר דירה</u>	<u>זמן אחזקת דירה</u>
0%	6 חודשים ראשונים
50%	חודש שביעי ואילך
150%	מעל שנה

אפשר להתחיל מחדש, אפשר להמשיך בישן. ניתן לשנות ולהשתנות ואפשר גם קצת לחיות. נאחל לכולנו שנדע לשמר את הישן הטוב ולשנות את הטעון שינוי והשתנות אך החשוב מכל. שנדע לראות את הטוב והיפה, שנדע לשמוח ביחד ולחוד.

שתהיה שנה טובה לכולנו!
אירית פואה, בשם קהילת מצר

מדוע לקלוט במצר 2012? דב אביטל

ההחלטה על השינוי באורחות החיים בקיבוץ מצר נבעה בין היתר מהרצון לייצר תנאים נאותים לצמיחה והתחדשות הקיבוץ, ולשיפור איכות חייהם של חבריו בתוכו.

ואנושיות כדי להיאבק על זכותו לעצב בעצמו את עתידו על-פי אמונת ורצון חבריו.

כל פעילות שרוצים לממש דורשת משאבים ניכרים, הרבה מעבר לעבר. כבר לא מספיקים תעוזה רעיונית ומסירות אישית, והמשאבים הכספיים והמקצועיים, שאין המדינה או המוסדות המיישבים מעניקים עוד, צריכים לבוא מתוך הקהילה עצמה.

במיוחד במצר, אורבות סכנות גם מצד גורמי חוץ ובעיקר הרשויות. מיישוב ספר נידח הפך ביתנו לנכס קרקעי יקר אליו לוטשים עיניים גורמים חזקים ובעלי השפעה רבה במדינה.

לצד האיזמים, נוצרות הזדמנויות חדשות ומרתקות: הקיבוץ הפך להצלחה כלכלית, מצא בהסכמה גורפת איזונים חדשים בין חבריו המאפשרים ומעודדים יזמה אישית, והתפתחות הסביבה הפכה את מיקומו למתאים ביותר עבור אלה המחפשים איזון נכון בין הצלחה אישית ומקצועית מחד ושייכות לקהילה תומכת ואוהדת, המציבה במרכז עשייתה סולם ערכים חברתיים מוסכם וחינוך דור העתיד, בשלום ושיתוף עם הסביבה הטבעית ואנושית מאידך.

ימי ראשית הדרך דרשו חברה מגויסת ויחפנית, המוותרת על כל הטבה חומרית כדי לממש את החזון ההתיישבותי. אנו רוצים היום לאפשר לעצמנו גם רמת חיים חומרית נאותה. מעבר חלק ניכר מההכנסות מהקופה הכללית אל הפרט דורש להגדיל באופן משמעותי את מעגל התורמים כדי שיהיו מספיק משאבים לממש את משימות הקהילה ולהחזיק בית משותף נאה ומטופח.

העבר גרס שיש תרבות אחת וחברותא אחת. היום אנו מחפשים מגוון חברתי ומגוון אפשרויות של תרבות ופנאי, כולל בחירת באי ביתנו הפרטי. לא די עוד בקומץ מצומצם של צעירים שיצאו מאותו כור ההיתוך אלא נדרש מספר גדול של אנשים יצירתיים בתחומים שונים מאוד, בעלי

למעשה התקבלה החלטה אסטרטגית לעודד צמיחה דמוגרפית במטרה להצעיר ולהגדיל את אוכלוסיית הקיבוץ על פני מספר שנים כשהשינוי בא להסדיר את העבר ולאפשר נקודת מוצא חופשייה מחובות בלתי מוסדרים, הן לגורמים חיצוניים והן לחברים. החלטה זו דורשת התייחסות מיוחדת ומחודשת לתהליך הקליטה ולמכלול הבעיות הקיימות ביישומה, לרבות מצוקת דיור, יכולות כלכליות וחובות וזכויות הנקלטים.

בבואנו לדון בדרך למימוש החלטות אלו, רצוי לבחון מחדש את הרציונאל שמאחריהן, לרענן ולעדכן מוסכמות ולגזור מהן את הצעדים המעשיים שעלינו לנקוט בתקופה הקרובה.

קיבוץ מצר רוצה ורואה את בניו ובנותיו, ובני זוגם כממשיכי הדרך ובוני השלבים הבאים בתולדות הקהילה והמקום.

במקביל, זאת הדרך להעשיר ולגוון את הנוף האנושי שלנו ולייצר בסיס רחב ויציב לחיים תוססים, וביטוי לזכותם ורצונם של הורים ובנים לחיות יחד כמשפחה רב דורית רחבה.

אך מעבר לכך, חברי קיבוץ מצר שואפים לממש כאן, ביחד, חזון חברתי ייחודי, מתוך תחושה והבנה שאיכות החיים הכוללת של הקיבוץ מהווה, לאחר שנצרו איזונים מעודכנים בין חיי הכלל והפרט, בסיס איתן להשגת איכות חיים גבוהה ליחיד ולמימוש הפוטנציאל האנושי שלו. שאיפה זו דורשת משאבים ניכרים, אנושיים וחומריים כאחד.

אנו ניגשים למהלך רחב של קליטה וצמיחה דמוגרפית מתוך הבנה שכל הטוב שנוצר כאן עד כה מהווה מסד איתן, אך לא בהכרח מספיק, לבניית עתיד לא פחות מוצלח מהשנים שהיו עד כה.

המציאות סביבנו השתנתה ללא הכר: הקיבוץ נדרש היום להוכיח עוצמה וקיימות כלכליות

עולמות פנימיים שונים, כדי לאפשר את חופש הבחירה החברתי/תרבותי.

תהפוך רק לזיכרון עבר מעומעם ההולך ונעלם אל תוך עבר מתרחק.

הצעירים הנלהבים, אלה שייסדו את הקיבוץ ואלה שהשלימו אותו מתוך התנועה החינוכית, העלו שיבה בינתיים, וגם אם הרוח איתנה, הגוף קצת פחות.

הבה נזכור: "העתיד שייך לאלה שיש להם יותר חלומות מזכרונות".

הגיל הממוצע של קיבוצנו עולה בהתמדה, ואם לא נדע לשלב את בנינו וצעירים נוספים החפצים להצטרף כשותפים במצר, יתכן מאוד שכל הפוטנציאל הזה יישאר בגדר משאלת לב לא ממומשת, והעשייה המופלאה עד כה

יש לנו חלום משותף מרתק המתאים לאתגרי ישראל של המאה ה-21, יש לנו בסיס מוצא מצוין, ואם רק נדע לשלב מספיק שותפים חדשים, אין ספק שכמו בעבר, המימוש יעלה על כל דמיון.

שנה טובה!

דב, בשם צוות קליטה

דלית – חיילת מצטיינת!

דלית מילברג משרתת בתור משקי"ת ת"ש (אחראית לתנאי השירות של החיילים) בבסיס בצ"ת שבחיל הים. רוב החיילים בבסיס עוסקים בתפקידים לוגיסטיים - נהגים אפסנאים וכד'. החיילים הללו באים מרקעים מאוד קשים, הרבה מהם עברו אלימות במשפחה; הורים שנקלעו לחובות גדולים עקב התמכרות לסמים או הימורים; חיילים שמסובכים עם העולם התחתון; חיילים בודדים ועוד סיפורים רבים וקשים על אינם יכולים לשרת כלוחמים.

דלית:

"תפקידי, כמשקי"ת ת"ש, הוא לדאוג לחיילים ולזכויותיהם. אני מגיעה אליהם הביתה, עוזרת להם לקבל סיוע כלכלי, נפשי או אחר.

במקרים רבים אני צריכה לעמוד ולהילחם מול המערכת הצבאית והמפקדים על מנת שכל חייל שזקוק לכך יוכל לקבל סיוע, החל ממענק או הלוואה, ארוחת חג, חופשה מיוחדת לצורך עבודה, שחרור מוקדם בכדי לסעוד בן משפחה שחולה במצב קשה ועד ארגון מיטה לחייל שישן על רצפה.

יש מגוון מאוד גדול של ערוצי סיוע בתחום הת"ש וצריך להתאים את טיפול הת"ש לפי מצב החייל ומשפחתו. מעבר לבקשות הת"ש הרגילות יש המון מקום ליזומה והגדלת ראש, אני בתור משקי"ת ערכתי יום הולדת לאח של חייל שעמד למות מסרטן (לאחר שבועיים הוא נפטר), השגתי תרומות לחיילים, שיפצתי בתים לחיילים ועוד..

בתור בת קיבוץ התפקיד הוציא אותי מבעת הקיבוץ החמה והמוגנת, אני נפגשת מידי יום במראות וסיפורים שלא חשבתי שאכיר בגיל כזה.

את אות ההצטיינות אקבל לכבוד ראש השנה, מדי שנה נבחרים בכל בסיס מצטיינים והשנה נבחרתי אני כמצטיינת".

חיזקי ואימצי דלית, קהילה שלמה גאה בך!!

בזה היום, כ"ח באיילול תשי"ג, בשמונה בספטמבר 1953, בשנה השישית למדינת ישראל, הנונו מקדשים את בריתנו עם אדמת השומרון בנוכחות נציגי מוסדות העם, המדינה, הצבא, תנועת 'השומר הצעיר' ומפ"ם, שכנינו הערבים, אורחינו וידידינו מן הארץ והגולה..... קיבוץ מצר עולה על הקרקע

מגילת העלייה על הקרקע

מחמש יבשות מתקבצים יהודים בארץ-ישראל. אודים מוצלים מתפוצת אירופה, מוכי שוד ופליטי חרב, יהודים שראו שחר מפציע לעמים אחרים ורוצים להביא את הדרור לעמם.
באים אנו מן האדמות הדשנות ומן המרחבים של אמריקה הלטינית.
עולים אנו מעריה וממושבותיה החקלאיות,
שלא היו יכולות להיות תחליף לזה הבית, לזו הארץ, לישראל.

ידענו: את מהלך דברי ימינו ישנה הבונה כאן במו ידיו את ביתו שלו – האישי; את ביתו של עמו – הלאומי.
דבר לא עצר בעדנו: לא תואר אקדמי, לא אמידות ושפע ולא דמעות אָם;
ועתה גאים בנו יהודי אמריקה הלטינית. ארבעה קיבוצים עצמאיים הקימונו, ועוד היד נטויה.

עלינו ארצה לאחר מלחמת השחרור. לחברינו - בוגרים,
עולים ראשונים מ'השומר הצעיר' מאמריקה הלטינית –
הועד הגורל לקפוץ מן האנייה לעמדות הקרב של נגבה ההירואית.
הנופלים והחיים הותירו לנו ארץ לא נושבת ברובה, מוקפת סכנות, עמוסת בעיות.
הצופה אל המרחבים, הלובש מדים, היושב בספר, הכואב את כאב עמו, יודע: רבה המלאכה שיש לעשותה,
יקר מפז כל חלוץ בגולה, כל קיבוץ בישראל.

קיבוץ מצר משגשג, פורח, בוטח והוא יהיה מגדלור נוסף לגלויות אמריקה הלטינית ובית הקולט את עוליה.
מצר ירבה ביטחון על גבולות הארץ - עם החזה נעמוד אל מול פולש אם יבוא.
מצר - ישכנו בו רצון טוב, שאיפה כנה ליחסי שלום עם אחינו הערבים.

על חומת יישובי 'השומר הצעיר' באזור מנשה הננו מקימים מגדל נוסף ובו ישכון בית הנשק שלנו, הנשק
הבדוק והבלתי מחליד של תנועתנו: הרעיון הגואל והמעשה הבונה. לא פיתויי העבר בגלות ולא דברי השקר
של מסלפי דרכנו הרעיונית יכלו לעצור בעדנו.

כאן, בין סלעים אלה, ניאחז בציפורניים ונהיה חלק בלתי נפרד מצבא העבודה, הסולל את נתיב השחרור
הלאומי והסוציאלי של העם היהודי; חלק בלתי נפרד נהיה מן המחנה העולמי, העושה שלום ואחוזה בין
העמים; נהיה ענף יהודי שורשי-לאומי בצבא השחרור הגדול, שפעמי צעידתו והלמות פטישיו מביאים לעולם
את בשורת הסוציאליזם.

מתוך: "קיבוץ מצר זה הבית שלי"

על שלום ובטחון | דורון ליבר

שנים רבות אני מייחל לרגע בו תקום מדינה לשכנינו הפלסטינים. איני נמנה על שורות רואי השחורות. לעניות דעתי מדינה שכנה לנו תעשה רק טוב לאזרנו. אך מה לעשות ומצעד האיווולט נמשך הן אצל מנהיגיהם והן אצל מנהיגינו, ועל כך כתבתי לא פעם. ממשלות חותמות על הסכמים, אשים עושים שלום ועד שנעשה את השלום אני מצרף כמה הנחיות מטעם מח' הביטחון של המועצה האזורית מנשה שרצוי שכלל הציבור יהיה מודע להם, למקרה של הידרדרות המצב הביטחוני עקב אפשרות של התעוררות לאומית:

1. הקפדה על מילוי ההנחיות וכניסה למרחבים המוגנים מצילה חיים
2. יש להתרחק מחפצים בלתי מזוהים
3. יש להימנע מלהתקרב לחוטי חשמל חשופים או קרועים
4. גל שקט ארצי לשמיעת האזעקה יופעל במשך 24 שעות ביממה בתדר AM351. ניתן לשמוע את האזעקה גם בתדרי הרדיו האזורי בין השעות 06:00-22:00.

עוד אבקש לציין בפניכם מספר דגשים מעבודה של ועדת הביטחון:

- השנה ויתרנו, מרצוננו, על כ-40,000 שו מתקציב הקהילה כי במהלך השנתיים האחרונות בניתוח ההוצאות היה נראה לנו כי ניתן לחסוך את ההוצאה ולהקטין את השתתפות הקהילה בהוצאות הבטחון.
- השנה תיגברנו את השמירה בעקבות אירוע השוד בעין-שמר, ובכוונתנו לתגבר שוב לקראת ההכרזה על הקמת המדינה הפלסטינית כך שנוצר מצב שכנראה לא נעמוד בתכנית ההוצאות שקבענו לעצמנו מכיוון שעדיין לא ברור שאכן זה המצב אנחנו מצמצמים במה שניתן. אי לכך כל שומר שמתייצב לשמירה ולא מדווח על הגעתו וצאתו (באמצעות הטלפון) לא יקבל תמורה על שעות השמירה.
- נקטנו בעוד מספר צעדי התיעלות הקשורים לדרך התנהלותו. בתקוה לעמוד ביעד התקציבי שקבענו

שנה טובה,

דורון, בשם ועדת ביטחון

ראש השנה תשע"ב ביום רביעי 28/9 ברחבת החגים
19:15 - התכנסות 19:30 - ארוחת ערב
20:30 - טקס ראש השנה

קצת על ההתארגנות בחג:
הישיבה סביב שולחנות,
על כל שולחן יונחו המנות הראשונות; חלה;
שתיה קרה; יין; כוסות; סכו"ם וצלחות למנה ראשונה.

המנה העיקרית תוגש ב-3 מזנונים בצלחות חרסין גדולות להנאתכם,
ועוגות תפוחים ודבש - במזנון הקפה.

מקומות הישיבה יחולקו בתאים ויפורסמו
על לוח ברחבת החג

תודה לצוות: תום, קנדיס, עירית, דורית,
לניצן על ביצוע התפאורה לצוות המטבח
ולכל הלוקחים חלק...

חינוך | יסמין צפר

שנת תשע"ב בפתח,

בבתי הילדים כבר מורגשת הכניסה לשגרה שאחרי ההתרגשות, המתח והחששות מפתחת השנה והמעברים. הנושאים בהם אנחנו עוסקים עכשיו הם כמובן – ראש השנה, יום כיפור וסוכות והסתיו שכבר ממש אפשר להרגיש אותו – רוח קרירה בערב ובבוקר ואפילו דיבורים על גשם בסופ"ש.

אח שלי סיפר לי פעם שכשהיה קטן חשב שגשם יורד רק באמצע השבוע וזה כדי שבשבת נוכל לצאת לטייל. כשגדל קצת הבין שבעצם אין לנו שליטה על הימים בהם יורד גשם, אבל הרעיון דווקא נחמד – סופ"ש לטיולים, אמצ"ש לגשם ומילוי מאגרים. האמת היא שלפי מצב המים, אני חותמת על גשם בכל יום בשבוע, העיקר שיבוא...

אז מה מתחדש לנו השנה בחינוך:

- בבית התינוקות יצאה נורית הולצמן לפנסיה (אחרי כ-27 שנות עבודה בב.ת.), אך היא עדיין בתמונה, עוזרת ועובדת במשרה חלקית ותורמת מניסיונה הרב לשמירה על רוח הבית.
- פעוטון רימון החדש נפתח. הפעוטים המתוקים נהנים לשחק, לטייל, לאכול ולישון בבית הנעים. בימים אלה אנו עוסקים במציאת פתרונות לבעיית הכבישים הקשה באזור. נכון לעכשיו הוחלט על הצבת אדניות גדולות שיסמנו שביל הפרדה להולכי רגל כך שהורים וילדים יוכלו להיכנס ולצאת מבית הילדים בבטחה. בנוסף קיימת תוכנית להצבת מחסומים, שילוט וסימון כבישים ומעברי חציה באזור בתי הילדים ואני מקווה שהיא תצא לפועל בהקדם.
- בגן כלנית יעסקו השנה במסגרת סל התרבות בחשיפה למוסיקה קלאסית, תיאטרון ומחול. בגן צפוי לבקר הרכב נגנים של התזמורת סימפונט רעננה, בנוסף יחשפו הילדים ליצירות קלאסיות במסגרת שיעורי המוזיקה השבועיים בגן ולסיום יאזינו לקונצרט של תזמורת מלאה באולם קונצרטים. כמו כן יצפו הילדים בהצגה באולם מופעים ובמופע מחול. סל התרבות הוא רק חלק מפעילות ההעשרה של הגן הבוגר שבו לצד השגרה החשובה (טיולים, חצר גרוטאות, צבעי ידיים, גואש, שולחן ציור וחימר, ארגז חול ועוד ועוד) יש חשיפה לתחומים רבים ומגוונים עפ"י תוכנית משרד החינוך ובעיקר עפ"י איילה – הגננת – שמביאה לגן את המהות והתוכן בנושאים כמו החיבור לטבע ולעונות השנה, סופרים וסיפורים, חגים ומעגלי השתייכות – משפחה, גן, קהילה.
- בבוסתן ילדי כיתות ד'ו' מצטרפים לפעולות השומר-הצעיר. בשונה משנים קודמות, השנה החליטו בקן מבואות עירון לקיים את הפעולות בתוך הקיבוצים. שתי מטרות עיקריות למהלך: להעלות את אחוזי ההשתתפות של הילדים ולגרום לכך שחברי הקיבוץ יחזרו לראות חולצות כחולות שמטיילות בקיבוץ, משחקות ופעילות. השבוע התקיימו הפעולות הראשונות ואני מקווה שילדי מצר ישתתפו בפעילות תנועת הנוער החשובה ויפיקו ממנה את המירב. כמובן שיש לנו גם מדריכים ממצר (שמדריכים קבוצות מישובים אחרים) – גל רימברג, אופיר ברא"ס ושגב וגשל ואיתי מילברג שמרכז את הנהגת הקן – חיזקו ואימצו!

לסיום, שיר של חוה אלברשטיין שמדגיש בעיני בדיוק את מה שחשוב – כל ילד הוא פלא והוא יחיד ומיוחד. נקדיש ונשקיע בילדינו ונלמד אותם דרך ארץ, אהבת אדם, חברות ושכנות טובה.

אתה פלא

מילים ולחן: חוה אלברשטיין

כל רגע בו אנו חיים

הוא רגע חדש

כל רגע בו אנו חיים

אין שני לו ביקום

ולא היה כמותו מעולם

ולא יהיה עוד לעולם

ומה מורים אנו לילדנו בבית הספר?

מלמדים אנו אותם

כי שניים ועוד שניים הם ארבעה

וכי פאריס היא בירתה של צרפת

מתי נלמד אותם גם מה שהינם.

עלינו לומר לכל אחד מהם:

יודע אתה מה שהינך –

אתה פלא

אתה יחיד ומיוחד

בכל העולם כולו

אין עוד ילד אחד בדיוק כמותך

אתה פלא

אתה יחיד ומיוחד

והבט בגופך –

איזה פלא הוא

רגליך, ידיך, אצבעותיך הזריזות

האופן שבו אתה מתנועע

אתה פלא

עשוי אתה להיות כשייקספיר

מיכאל אנג'לו, בטהובן –

אתה פלא!

טמונה בך היכולת לכל דבר

כן, פלא הינך

וכאשר תגדל –

התוכל אז לפגוע באדם אחר

אשר כמותך הוא פלא

גם הוא יחיד ומיוחד

גם הוא פלא!

עליכם להוקיר זה את זה

עליכם לעבוד

כולנו חייבים לעבוד

כדי להפוך את עולמנו זה

שיהא ראוי לילדיו

אהבת המולדת אך דבר טבעי הוא

מדוע תחדל האהבה בגבול!

אתה פלא...

בברכה שנה טובה

יסמין, בשם צוות חינוך

ברכות
למיבר
שיחרורה מצה"ל
וולי הצלחה בחיים
החדשים

ה
ו
ו
ת
י

ביה"ס "רעות" התפצל עם פתיחת שנת הלימודים לשני בתי ספר. ב"רעות" לומדים תלמידי המועצה שנתוני הכיתות ד' ה' ו' ובבית הספר החדש "ניצני רעות" לומדים תלמידי הכיתות א' ב' ג'.

לילך הוכמן נבחרה במכרז משרד החינוך לנהל את בית הספר "ניצני רעות". ברכות חמות מכולנו!

נישאו במזל טוב, ובכך המשיכו את שרשרת החתונות של מצר:

ירון שרון
וליטל מויאל

שירי בכר
דור טבת

טלי בר
אוהד מס

תום דרומי
טל חכים

התא מספר 4 והוא כולו שלי מאיר רטמן

אני אוהב את תא מספר 4 בקומונה. כל שבוע, עם חיוך של אדם שמח הולך אני לפגוש את תא מספר 4 בקומונה. ושם מקבלים אותי בגדים נקיים, מגהצים ומקופלים. כל שבוע. כמו פעם. ושתי המלכות, חיה ומוניקה, בעלות הנשמה היפה, כמו פעם: בואו, קחו הכל, לא חסר דבר... אך אל תשכחו, גם בשבוע הבא תבואו, כמו פעם!!!

כן אני אבוא, כמו פעם, כי אני אוהב את תא מספר 4 בקומונה!!

לצמד חמד... חיה ומוניקה

הבוקר בא, והן מטילות זרד קטן לאש השחר
ורוצות שתבער לנצח. רוצות אור ועוד אור
כי בנשמתן יודעות שכל אחד מאיתנו נדרש להזין את האש
הן, ללא הרף, לדאוג שהלהבות יזנקו גבוה יותר ויותר.
והן מקבלות את אור השחר בחיוך כובש ידידים
ונותנות לרוח החמימה לנוע קלות על פניהן
צופות בצפורים הפורצות במעופן מצלילי העצים
והשמש עומדת במרומי שמיים, והן ממתנות לשמיים הכחולים
והנוף מסיבי מלבב וחי, שדות ירוקים הבזיקו בחלון
נראו ניצנים שזה עתה נפתחו,
והעצים מלאי חיים והם שולחים ברכה ברוח הקלה המלטפת
הן, שקועות בעבודתן הלא קלה אומרות: אנו כאן, בואו אלינו.

זה באמת קורה-

על עשייה חברתית ותרומה בחברה הישראלית | אורי אופיר

ראשית אקדים ואציג את עצמי, חלק מכם מכירים אותי כבן זוגה של טליה מנסבך, ורובכם כבעלים של הו, כלבנו, ובכל זאת בחרתי לכתוב ולחשוף מעט מהעשייה שאני שותף לה בימים אלה ולהזמין אתכם לקחת חלק.

של ראש המועצה וסגניתו וכן ביקור של יו"ר גרנות איציק באדר. לאחר שבועות של פעילות במאחז התחיל להתגבש רעיון "ההפגנה". נשמע מוזר, הפגנה באזור מנשה, איך נפגוש את כל החברים שרגילים לפגוש בהפגנות בתל אביב? ומי בכלל יצא מהבית להפגין בשדה ליד מענית? ומאיפה נגייס את התקציב?

למרות סימני השאלה התחלנו לצעוד קדימה בידיעה שאירוע זה חייב להיות הצלחה וחייב להצליח אף ללא תקציב. זריקת עידוד ראשונה ניתנה במוכנות של שי אביבי להנחות את האירוע ובמוכנותו של דורי בן זאב להופיע, להבות חביבה נרתמו ותרמו את הבמה, צעירי גן שמואל נרתמו להקמת הבמה ועל הארגון כולנו ניצחו המוסדניקים של מבואת עירון- פרסום, סדרנות, הגברה ותאורה, וההירתמות של עשרות תושבי המועצה לעשייה הביאה גם את המועצה לסייע ולהשלים את מה שצריך. משטרת עירון נתנה גיבוי וסייעה רבות להצלחת האירוע בצורה בטיחותית ובצורה זו הגענו אל הישורת האחרונה של סוף השבוע. איה כורם ונועם רותם יגיעו מת"א ורשימת הדוברים הולכת ומתארכת אך נשאר חשש אחד- האם יגיעו אנשים? האם באמת אנשים מהסביבה יכנסו לרכב ויצטרפו להביע עמדה?

הגנרטור מותנע ואנשים מתחילים לזרום, מאות התושבים שהגיעו קבעו עובדה- נושא חריש ולא פחות המאבק החברתי במדינת ישראל מעניינים את התושבים.

במהלך הערב, עבר "כובע קסמים" לסיוע למימון ההוצאות, והתרומות שנאספו רק הראו על תמיכה גבוהה. גם הבקשה לסיוע בפירוק הראתה על החוזק של התמיכה האזורית, עשרות אנשים בחרו להשאר לפירוק הבמה ולהקפצת ציוד חזרה

זה באמת קורה- בחודשים האחרונים אנו עדים לשינוי משמעותי בשיח בחברה הישראלית, ציבורים רבים שחדלו מלהאמין במערכת הדמוקרטית וביכולת של הציבור לייצר אמירה חזרו לזירה. מאות אלפים יצאו לרחובות ולא רק בתל אביב, אלא גם בבאר שבע, קריית שמונה וראש פינה. כפעיל בתנועה הקיבוצית יצא לי להיחשף להתארגנות מראשיתה ולתת כתף וסיוע בכל שנדרש. כבר בשלב ראשוני יחסית הבנו כי יש כאן משהו חדש, התארגנות שמצליחה לסחוף ציבורים רחבים, וכל ניסיון של גופים וארגונים להתחבר להצלחה רק יכול להזיק.

המאהל ברוטשילד הפך לעובדה ולאחריו גם אחרים, דבר זה עודד אותנו לחבר את המאבק האזורי שלנו להקמת העיר חריש למאבק הארצי.

זה באמת קורה- כבר מעל לשנתיים קיים מטה להצלת חריש והאזור מהיוזמה שאליה חברו שר השיכון אריאל אטיאס ושר הפנים אלי ישי להקמת עיר לחרדים בלבד בסדר גודל עצום ביחס לאזור. שנתיים שהמטה קיים, המציאות מתעצבת והציבור בקיבוצים ובישובי מנשה שותקים באופן יחסי, אך כשהיוזמה של מצר קרמה עור וגידים והמכולות של הנופש- ים עברו הסבה קלה והוצבו ברחובות חריש המציאות האזורית התחילה להשתנות. לאחר יומיים נבחר גם שם ויצא לדרך המאחז "חריש החופשית", בני הנוער מהקיבוצים תפסו אחיזה במקום, במשך היום נהנו ובלילה שמרו על המאחז. מידי ערב התקבצו תושבים מהמושבים, מהכפרים ומהקיבוצים והמאחז היה למוקד משיכה. ההתעניינות הרבה של תושבי האזור בכלל ושל תושבי מנשה בפרט שמה את נושא חריש על סדר היום בצורה משמעותית, זכינו לביקורים של חברי כנסת, אנשי ציבור כולל ביקור

של החברה הישראלית כחברה מגזרית הפכה את התיישבות העובדת למגזר קטן וחלש, כל

לקיבוצים, מה שאפשר לאירוע שהוקם במהלך שלושה ימים פורק תוך שלוש שעות.

המאבק בארץ נמשך, גם המאבק בחריש נמשך-

ניסיון להבטיח את עתידה של ההתיישבות הכפרית חייב לעבור דרך כינונה מחדש של סולידריות של כלל החברה וניפוץ הפרדיגמות המגזריות. אל לנו כחברה לשאול מה אנחנו יכולים להשיג בטווח הקצר לטובת עצמנו, לא באחוזי בניה ולא בסיכומים כאלה ואחרים. עלינו לקחת חלק במסע הארוך והסיזיפי של בניה מחודשת של החברה הישראלית כחברת רווחה. דבר זה יחייב גם אותנו וגם חלקים נרחבים מהמחאה לא להסתפק רק בשלב המחאה אלא להתקדם גם לשלב בניית המערכות הסולידריות בארץ. רעיונות דוגמת קרן פנסיה חדשה בבעלות החברים, בנק קואופרטיבי ועוד כבר התחילו להתהוות למציאות

- בחריש- המאחז פורק בעקבות צו פינוי אך אנו ממשיכים לפעול ומזמינים אתכם לקחת חלק בעשייה, הפעילות הקרובה תעסוק בניסיון למנוע את הארכת כהונתו של ניסים דהן כראש הועדה הממונה בחריש-קציר ולקיים בהקדם בחירות דמוקרטיות שמהוות זכות בסיסית לתושבי חריש-קציר.

- ברמה הארצית- אינני נביא ולא מתיימר לאמוד לאן המאבק מתפתח, דבר אחד אני יודע להגיד בוודאות: המאבק החברתי אינו חיצוני לנו הקיבוצים וההתיישבות העובדת, ההתארגנות

שנה טובה

אורי אופיר, בן 32, בוגר קן רחובות של השומר הצעיר, תושב במצר בשמונה השנים האחרונות. פעיל בתנועה הקיבוצית כגזבר אגף המשימות, מרכז מחלקת נח"ל וקבוצות שיתופיות ורכז צעירים במטה השומה"צ.

אחת ממיליון | יערה אדן

אז החלטתי שהקריאה למיליון חשובה מספיק כדי שאשקיע מזמני ומרצי לנסוע לת"א ולהשתתף בהפגנת המיליון. הצטרפנו לצעדה לאורך שדרות אבן גבירול ממש בתחילתה.

בראשי, באותם הימים שהגענו לכיכר במאות אלפים המומים מעוצמת האחדות והכוח, נסחפים בתחושת האופוריה, חשים את ההתעלות שקיימת בעוצמה של ההמון, ההמון הטוב והחיובי הזה, התחושה של ביחד. הקריאות התבלבלו לי בראש "העם דורש צדק חברתי", "דור שלם דורש שלום", "לא לאליומות כן לשלום".

ובעוד אנו עומדים אל מול בנין העי רייה הציף אותי הכאב, השיברון, העצב, הזיכרון של אותן שלוש יריות שעדיין מצלצלות באוזני, המראה של ראש הממשלה שלי המוטל על הרצפה...

המשכנו ללכת עד לכיכר המדינה עם ההמון המחייך, עם הישראלים החדשים, קראנו "העם דורש צדק חברתי", קיבלנו בלונים שדרשו זכויות להורים, זכויות לגמלאים וזכויות בכלל.

היה מגוחך לעשות את העצרת הזו בכיכר המדינה כשסביבנו חנויות שהמחיר שמוצמד למוצר אחד יכול להאכיל משפחה שלמה בחודש ואולי דווקא שם צריך לצעוק "העם דורש צדק חברתי".

עברנו את העצרת הזו בשלום, נרגעתי.

הייתה תחושה נהדרת של לקיחת חלק ממה שגדול וחיובי, כל צעד קטן שעשיתי לאורך הרחוב היה צעד גדול להיסטוריה. נהייתי לראות את השלטים הססגוניים שהונפו אל על ע"י מפגינים, אחד דורש צדק חברתי, האחר לשחרר את גלעד, מישהו קרה לביבי להתפטר, אחר שר לביבי 3 דירות, קשיש נשא את השלט בו היה כתוב כי התגייס בכט' בנובמבר להקמת המדינה ועכו מתגייס להגנה עליה, שלטים בעד ושלטים נגד, שלטים אדומים של מהפכה, שלטים ירוקים וכחולים והעיקר ההתלהבות בעיני הצועדים.

ממרפסות הבתים עמדו אנשים שמחאו כפיים והקישו על סירים ומחבתות כפי שנהגו בארגנטינה בימי המהפכה. אחד התחפש להרצל ועמד על המרפסת ונאם את נאומו "אם תרצו" החדש ואחר התחפש לדון קישוט וקרא להילחם ולא בתחנות רוח. על גבי חזית את הבניינים הוקרן סרטון של המהפכה של מרטין לותר קינג. אווירת מהפכה עמדה באוויר.

ובעוד אנו צועדים לאורך הרחוב אני קולטת שאני מתקרבים לכיכר רבין...הזיכרונות החלו לעלות

לורקה במצר | פסי גוטליב

למה לא שתקתי?!..

הוטל הס, כולן הסתכלו אחת על השנייה, אני חייכתי ולא פירשתי, והנהג הוריד מהירות.

הידיעה נפוצה בקיבוץ תוך שעה: - "בין השחקניות יש מישהי בהריון, יש כמה רווקות ביניהן"....פסי אמרה.

למחרת היום היה שמח בבית התינוקות, שבו עבדת. האימהות לחצו

עלי: מי? מי זאת? גם התלוננו: -בית התינוקות מפוצץ ילדים, איפה תכניסי עוד אחד...לא בחדר של הילד שלי...

כמה שעות מאוחר יותר, הופיע בבית התינוקות מרכז ועדת חינוך "כדי לברר ולתכנן", כפי שהוא אמר. עניתי לו בשקט שבאמצע העבודה איני מנהלת שיחות.

למחרת ביקר אצלי מרכז הבניין: - "שיפוץ חדר או מקום לפתיחת סניף של בית התינוקות דורש זמן, עבודה וארגון. למתי מתוכננת הלידה?"-

הצעתי לו שיברר במרפאה...

כעבור יומיים הוזמנתי לשיחת נו נו נו במזכירות.

" מתלוננים עליך, שאת משבשת הליכים, אמר המזכיר חמור הסבר: את לא משתפת פעולה לתכנון של ועדת חינוך."

" גם אני צריך לדעת, הוסיף מרכז המשק. פתיחת סניף של בית התינוקות דורשת כסף שאין לנו..." מוזר, הגזבר נאנח ולא אמר דבר.

אז התחילו לרכל שכנראה לגזבר יש יד בעניין...

הקיבוץ היה כמרקחה.

וכל זאת, תוצאה של פליטת פה שהצלחתי להמציא בן רגע כדי להציל את חיינו בנסיעה מטורפת של ג'יפ דוהר.

היו אלו הימים העליזים של סוף שנות ה-60, כאשר בקיבוץ התרוננה מעשייה תרבותית "פאר אקסלנס". קבוצת חברים חובבי תיאטרון, החלטנו להעלות הצגה אמיתית. למצר הגיע במאי מקצועי, פיליפ שפרן, איש מלא "שארם" שהלהיב אותנו בהצגה של לורקה, "בית ברנרדה אלבה". למדנו איתו לעומק את אופיה האפל והחמור של משפחה ספרדית הנשלטת בידי אם אכזרית ובעלת עקרונות ללא חמלה.

הוא ניהל את הקריאות הראשונות, את שינון הטקסטים, החזרות, המוזיקה הנפלאה שבחר. פיליפ הכריזמטי ניהל הכול ביד רמה ומשמעת ברזל.

בתקופה ההיא הקיבוץ כולו נשם לורקה: היינו עשר בנות (רק נשים היו בבית של ברנרדה), ובנוסף הטכנאים, איש התאורה, איש הקול, איש יחסי חוץ, התופרות, בוני הבמה, ועוד ועוד.

זאת הייתה משימה מעשירה ובלתי נשכחת. אני הייתי האם, ופיליפ הגדול הזמין במיוחד עבורי מורה לפתוח קול, שלימד אותי בשני שיעורים לדבר בקול עמוק וסמכותי, קול של אם אימתנית.

בנוסף להופעה במצר, הצגנו בהצלחה רבה ובסיפוק ענק, פעמיים באולם של גן שמואל מול תושבי האזור, וגם בפסטיבל של תיאטראות חובבים בעין ורד.

החזרות התקיימו על במת האולם של גן שמואל, ובנסיעה לשם, הצטופפנו ערב אחד כולנו בג'יפ. הנהג התלהב מהחבורה הנשית הנחמדה שאיתו, נתן גז והתחיל לדוהר. אני, המבוגרת האחראית, לא ידעתי איך למתן אותו ואמרתי: - "תזהר חביבי, יש פה בינינו בת בהריון..."

הרהורים על הקיבוץ – אז והיום | פני ניסלבאום

הגענו ארצה בחודשים האחרונים של 1951.

היינו קבוצה קטנה, מעין המשך של הפלוגה הראשונה, כולל כמה חברים שברחו מהצבא הארגנטינאי. בין הדברים שאני מצטערת עליהם עד היום – שלא הספקנו לטייל. רק אנחנו החלטנו, שמבחינה אידיאולוגית אנו לא נשתמש במעט הכסף שאספנו ונמסור הכול לקבוץ. וכך רק "אנחנו" לא טיילנו ולא ניצלנו את הנסיעה כדי להכיר מקומות חדשים...

הגענו למרחביה, ויותר מאוחר עברנו לגת כדי להקים גרעין חדש. יתר הקבוצות שהגיעו התפזרו לכל מיני קיבוצים. במרחביה התחלתי לעבוד בגן הירק ולמדתי הרבה. היו לנו שיחות גרעין. אני זוכרת, עד היום, את מאיר יערי שדיבר עברית מעורבת בהרבה יידיש. חלק הבינו קצת והחלק האחר נרדם מהר... לפעמים היה מגיע יעקב חזן ש"כבש" את הבנות ביופיו ובחיוכו. הם היו המנהיגים שלנו, והיינו מבצעים במסירות את כל החלטות התנועה.

אחרי תקופת מה התגייסנו לצבא – בנים ובנות. הבנות – לבה"ד 12, ואח"כ עברנו לתל-חי, שם למדתי מקצוע מעניין – קשר.

ב-8/9/53 עלינו על הקרקע והייתה חגיגה גדולה. באו נציגי התנועה ועוד הרבה אנשים ומתנדבים שעזרו לנו בתקופת הביצורים, שהרי היינו יישוב ספר.

כשהחגיגה נגמרה, נשארנו לבד והשתדלנו להתנהג כמו שלימדו אותנו בצבא – במקרה ובא מחבל לסובב את הראש לאט לאט. כך עברנו את הלילה הראשון יחד עם רחש הדגלים המתנפנפים ברוח שהוסיפו לאווירה המאיימת.

מסביב למחנה הייתה שמירה. היו כמה עמדות קבועות מסביב, והיינו מפטילים בין העמדות. אני לא בטוחה אם היום הייתי מוכנה לעבור את החוויה שוב, אבל אז היינו צעירים ואמיצים וללא פחד.

בהתחלה עבדנו בקיבוצי הסביבה. במצר עבדנו בסיקול ובהכשרת השטח כדי שנוכל להתחיל בטיפול גן הירק. נעזרנו בחמור ובמחרשה. היינו צוות טוב ועשינו את כל העבודות הנחוצות: שתילה, עישוב, ריסוסים וקטיפה. עבדנו יחד בנים ובנות, והעבודות היו כרוכות במאמץ פיסי, כמו העברת קווים להשקיה ממקום למקום וכו'. אבל היינו מגובשים ועבדנו יחד הרבה שנים.

כל החברים מצאו את מקומם בעבודה ובלימודים לפי צרכי הקיבוץ.

כאשר התחילו להיוולד הילדים, הם לא היה רק של ההורים – הם היו הילדים של כולם, הם התחנכו בבתי הילדים, בחינוך המשותף כמובן. כך היה מקובל ואנחנו קיבלנו את הדין.

לפי דעתי, היו הרבה דברים חיוביים בצורה זו של החיים. זה הותיר לנו, ההורים, לילות פנויים לפגישות חברתיות. ואכן, היינו פעילים מאד תרבותית: הרבה יצירה מקומית, ריקודים, הצגות, מקהלות והרבה חגיגות לילדים. זכורים לי לטובה במיוחד לילות הסדר – כולנו קראנו את ההגדה.

אחרי ההפרטה השתנו החיים, ולדעתי גם היחסים בין החברים. כל אחד לעצמו.

בתקופה שהייתי אחראית על המשקפיים בקיבוץ (בהתנדבות כמובן) היה לי קשר טוב עם החברים, והיחסים האלה חסרים לי.

אלו רק חלק קטן מזיכרונותיי. שמחתי לשתף אתכם בהם.

פני

חשבתם פעם איך תראה מודעת דרושים סבים וסבתות ?

דרושים זוג אנשים למשרת סבאות

ניסיון ומיומנות טכנית
יתרון קל ברקע של חבישה
ידע בסיסי בבישול, אפיה, הכנת עוגות לימי הולדת
על פי כישורי הסבאות
יכולות הוראה לצורך עזרה בשיערי בית.
יכולת חדרנות מתקדמת (כולל
סדר, נקיון, כביסה, גיהוץ).
רצוי ניסיון בתפירה.
הבנה בסיסית במחשב, לבדוק האם הלקוח מבקר
באתרים רצויים
הכרת מושגים בסיסיים כמו
אינטרנט, החווה, פייסבוק, מקושרים ועוד.
תנאי העסקה:
אין!
אין שכר, אין חופשה, אין ימי מחלה!
יש סיכוי אולי אי פעם בעתיד להחזר אהבה..
תנאי הכרחי:
המתקבלים למשרה יהיו חייבים לאהוב את הלקוח
ללא קשר למעשיו, התנהגותו
וגם במקרים קיצוניים בהם יתנהג בצורה לא הולמת :
יקלל, יבעט, יתחצף וכד
אבל יותר מזה לא צריך.

היקף המשרה:
על פי צרכי הלקוח (ילדים, נכדים)
אין התחייבות להפסקה בין משמרת אחת לשנייה.
לעיתים ללא חופשות, ללא חגים, ללא שבתות.
נדרשת גמישות מירבית
הכישורים הנדרשים:
רכב חובה,
ארנק זמין,
יכולת טכנית לתיקון צעצועים,
IQ סביר לסידור פאזלים מבולגנים וחלקי משחקים
פזורים,
יכולת שמיעה מוחלטת ללא הגבלה בעוצמת הקול
יכולת לקרוא מתוך שינה מאמרים באינטרנט בהתאם
לתסמינים שנכרך מפתח.
כישורים פסיכולוגיים-
דרושה יכולת ויתור והקרבה,
היכולת לנתח מה מרגיש באמת הלקוח ולהגיב
בהתאם.
סבלנות אין קץ,
כישורי משחק גם בזמן עייפות מוחלטת,
יכולת קשב מרובה,
כושר תפקוד גם במצב מחלה,
יכולת משא ומתן וגישור בזמן מריבות
יכולת אבחון והתאמה לכישורי הילדים,

הביאה לדפוס: חנה מלשטיין

שנה טובה